

Herrat everstit, arvoisat veteraanit ja jälkipolvet, hyvät läsnäolijat!

Olemme nyt muistojen äärellä täällä 42. rajakomppanian kivellä muistelemassa ja kiittämässä veteraanejamme niistä uhrauksista, joita he tekivät lähes 80 vuotta sitten.

Taistelujen käydessä rintamalla omilla lohkoilla oli monen sotilaan mielessä kaipuu ja ikävä. Oli huoli lähimmäisistä ja heidän jaksamisestaan. Uskoisin, että myös omalla rukouksella oli suuri merkitys jaksamiseen. Kuinka moni risti kätensä joko julkisesti tai salaa? Sitä emme tietenkään tiedä, mutta tavalla tai toisella myös hengelliset asiat olivat mielessä.

Jokin aika sitten saarnasin Hyvän paimenen sunnuntaina. Lisäsin siihen erään veteraanin kertoman muutaman lauseen. ”Jos rintamalta tulee lähtö, tulkoon se Hyvän paimenen tavoin.”

Toinen konkreettinen kertomus liittyy ylivieskalaiseen veteraaniin, joka kertoi seuraavaa: ”Oli tilanne, jolloin olin rintamalinjassa. Eteeni tuli kranaatti, laskin 3 sekuntia ja ehdin ajatella, nyt kuolema tulee, mitään muuta en ehtinyt ajatella. Sitten lasku jatkui muutama sekunti kerrallaan. Kun 20 sekuntia oli kulunut, huomasin, ettei kranaatti räjähtynytkään jalkojeni juuressa. Katsoin ympärille laajalle alueelle, jossa oli kaatuneita. Totesin, ettei vuoroni vielä ollutkaan lähteä tuonpuoleiseen. Tilanteessa ei tullut naarmuakaan, jonkinlainen shokki luonnollisesti.”

Tästä voisi todeta sen, että eräällä veteraanilla oli rukousvastaus. Jos vieruskaveri kaatuu, eivät ajatukset voi olla muussa kuin tuonpuoleisessa.

Otin tämän pätkän, kun itse häntä haastattelin.

Toki rintamalla saatuja muistoja on hyvin erilaisia eri muodoissaan. Voidaankin sanoa, että niin kauan kuin on muistelijointa, on myös muistoja.

Tähän päivään voisi kiteyttää talvisodan, joka kesti 105 päivää, sitten tuli välirauha ja 1941 alkoi uudelleen jatkosota. Näissä sodissa vihollinen oli tunnettu, mutta nykyisin meillä on myös erilainen vihollinen, jota emme tunne emmekä tiedä muuta kuin sen että se on saanut koko yhteiskunnan sekaisin kaikkialla maailmassa. Sen nimi on korona.

Muistokivi, jossa paljastetaan uusi muistolaatta, kertoo syvällisesti nuoremmille sukupolville sen merkityksestä. Muistokiveen jätimme myös vanhan laatan, joka on jo patinoitunut ja kulunut tekstien kohdalta. Laatta mielestäni kertoo puhuttelevasti siitä taipaleesta, jota veteraanit aikoinaan kulkivat.

Se on kulunut niin kuin myös veteraaneissa on kulumia. Tällä haluamme kunnioittaa ja kiittää heidän muistoaan.

Kaakkois-Suomen Rajamieskillan puolesta kiitän Kaakkois-Suomen Rajavartiostoa, Raja- ja

merivartiokoulua, Lappeenrannan kaupunkia, Lappeen seurakuntaa ja muita toimijoita ja teitä kaikkia, jotka olette tukeneet Jatkosodan muistotilaisuutta.

Ensi sunnuntaina pidämme Nuijamaan kirkossa muistomessun, joka liittyy 80-vuotis muistotilaisuuteen. Piispa Häkkinen saarnaa ja liturgina toimii kirkkoherra Lehtola.

Perinnetyö jatkuu, vaikka tekijät vaihtuvat, näin kuuluu sanonta.

Mainittakoon vielä, että Aira Samulin isä toimi viereisessä talossa vartiopäällikkönä. Hän sai tiedustelupartiossa kuolettavan osuman 27.7.1941.

Toivotan teidän kaikki lämpimästi tervetulleeksi tänne Sunilaan ja täältä sitten RJK 32. alueelle.